

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **D. M.**, proti žalovanému: **Městský úřad Rakovník**, se sídlem Husovo náměstí 27, Rakovník, ve věci ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2020, č. j. 55 A 95/2020 - 15,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta pro opožděnost jeho žaloba proti nezákonnému zásahu Městského úřadu Rakovník, který měl spočívat v záznamu z jednání žalovaného dne 10. 9. 2019, č. j. Om 322/19.

[2] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] V kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků, což zdůvodnil změnou své finanční situace a tím, že mu Krajský soud v Praze zadržuje finanční prostředky.

[4] Nejvyšší správní soud, aniž by vyzýval stěžovatele k doložení jeho majetkových poměrů, žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl výrokem I. usnesení ze dne 15. 10. 2020, č. j. 9 As 222/2020 - 22, neboť návrh stěžovatele považoval za zjevně neúspěšný ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Výrokem II. téhož usnesení jej pak Nejvyšší správní soud vyzval k tomu, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Současně jej poučil, že následkem nevyhovění výzvě je zastavení soudního řízení [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.].

[6] Usnesení bylo stěžovateli doručeno do jeho datové schránky dne 16. 10. 2020, 15. dnem lhůty pro splnění poplatkové povinnosti byla sobota 31. 10. 2020. Ve smyslu § 40 odst. 3 tedy byl posledním dnem lhůty nejbližší pracovní den, tj. pondělí 2. 11. 2020. K poslednímu dni lhůty však Nejvyšší správní soud platbu příslušného poplatku neevidoval.

[7] Z ustálené judikatury plyne, že poslední den lhůty se již musí nacházet uhrazený soudní poplatek v dispozici soudu (viz např. rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2018, č. j. 2 As 107/2018 - 23, a v něm citovanou judikaturu). Tato lhůta uplynula již před více než třemi měsíci. Během nich zůstal stěžovatel vůči NSS procesně pasivní. Soudní poplatek tedy nebyl zaplacen ve stanovené lhůtě, takže soud řízení o kasační stížnosti stěžovatele podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. února 2021

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu